

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Cena pojedyn. zęgo
egzemplarza

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73).

1500 Mp.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31 (Tel. 178).

Przed zjazdem w Sinaję.

Lwów, 27. lipca.

Na zjazd Małej Ententy wystąpiła Polska swoimi delegatami.

Interesy i sympatie poszczególnych członków projektowanego Związku chodzą dotąd częstokroć rozbieżnymi drogami. Nie może zatem obejść się, w razie zablokowania tak różnorodnych żywiołów bez poważnych kompromisów. Jedni przejść będą musieli nad swymi historycznymi sympatjami, inni — ustąpić coś ze swych realnych interesów, lub ugraniczonych ambicji narodowych. Nie są to rzeczy łatwe, zwłaszcza dla narodów o młodej, lub świeżo odzyskanej państwowości. Przede wszystkim jednak chodziłoby o obojętny charakter projektowanego przymierza.

Dotychczasowa Mała Ententa była pewnego rodzaju paktem gwarancyjnym, zawartym między Czechosłowacją, Jugosławią, Rumunią, Grecją, a zwróconym przeciw ewentualnemu rewanzowi, pokonanych w wielkiej wojnie: Austrii, Węgier i Bułgarii.

Powiedzmy sobie otwarcie, że w tak pojętym sojuszu nie było i nie ma miejsca dla Polski.

Nie mamy żadnych sprzecznych interesów z Węgrami, a tradycyjne sympatie i zbliżenie kulturalne związane w ciężkich czasach bohaterów walk o wolność, należą do tych imponujących, których mądry polityk nie lekceważy. Nie może też Polska zapomnieć, że jedynym z bliskich sąsiadów, który w ciężkim dla niej r. 1920 zaoferował jej realną, hojną pomoc, były Węgry. Zachowanie się niektórych innych sąsiadów, członków Małej Ententy było wtedy zgoła odmienne. Polska wie, że na Węgry i w przyszłości w razie nowych powikłań liczyć może.

Między Polską a Austrią nie ma żadnych przeciwieństw politycznego charakteru. Toż samo co do Bułgarii. A nawet zobowiązany antagonizm względem Rosji i garnięcie się Bułgarów pod wpływ polskiej kultury stanowią punkty styczne.

Przechodząc teraz do grupy Małej Ententy, znajdujemy tam Rumunię, z którą wiąże nas bardzo ściśle i na bardzo realnych podstawach oparty sojusz obronny. Spotykamy Jugosławię, od której nie dzieli nas żadne sprzeczności interesów.

Inaczej jednak jest z Czechosłowacją! Nie przewlekły spór o Jaworzynę stanowi właściwy klin, wbity między Polskę a Czechy.

Klinem tym jest wyraźne dążenie polityków czeskich do uzyskania bezpośredniej granicy z Rosją.

Sympatie rosyjskie, zawsze w Czechach bardzo silne, odżyć mogą gwałtownie w razie zmiany ustroju w dawnym państwie carów i wtedy wąskim pasem rozciągnięta u naszych granic Czechosłowacja po-

Krytyczna sytuacja w Niemczech.

Nadzwyczajne posiedzenie Sejmu Rzeszy. — Zakaz zgromadzeń. — Nacjonalisci przeciw komunistom. — Nowe rozruchy. — Prasa atakuje rząd. — Kto jest winowajcą.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej“.)

Berlin, 26. lipca.

Wobec krytycznej sytuacji w Niemczech, Sejm Rzeszy będzie zwołany w ciągu sierpnia.

W związku z zaostreniem wewnętrznej sytuacji politycznej w Niemczech, wydał min. spraw wewnętrznych Rzeszy okólnik do wszystkich rządów związkowych, w którym wskazując na możliwość ewentualnych demonstracji, prosi o wydanie zarządzeń, mających na celu zabezpieczenie spokoju publicznego.

Zakaz zgromadzeń i pochodów w dniu 29. wydano jeszcze w porę. Nacjonalisci niemieccy czynią przygotowania, aby zapobiedz manifestacjom komunistycznym, uważając za pewne, że gdyby przyszło do manifestacji, nastąpiłby rozlew krwi.

Rząd czeski zarządził wzmocnienie straży nad granicą czesko-niemiecką.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej“.)

Praga, 26. lipca.

(d) W związku z krytyczną sytuacją w Niemczech, władze czesko-słowackie zarządziły wzmocnienie straży granicznej od strony Niemiec.

przez Małopolskę Wschodnią sięgałoby niegdyś dalekiego ideału — olbrzymiej Rosji. Dążenie do tego ideału, w wyższym stopniu, niż cokolwiek bądź innego, wpłynęło na taką a nie inną koncepcję dzisiejszego dziwołtworu państwowego, zwanego Czechosłowacją.

Czy wobec takich aspiracji, rzucających ponury cień na przyszłość, a stwierdzonych choćby gorącą protekcją, jakiej używa się w Pradze agitacji ukraińskiej, — istotne i cenne zbliżenie między Polską a Czechosłowacją byłoby dziś możliwe? Czy wogóle mówić można o udziale Polski w sojuszu Małej Ententy? Chyba pod warunkiem, że w Sinaję powstałby czy został zapoczątkowany poważny blok, złożony ze wszystkich mniejszych i większych, nowych i dawnych państw Europy środkowej, blok o charakterze zabezpieczającym na dłuższą metę pokój świata, wielki związek obrony przeciw imperjalizmowi rosyjskiemu z jednej, a niemieckiemu z drugiej strony. Do bloku tego z czasem przystąpiłyby wszystkie państwa organizmy państwowe, zrodzone i odrodzone na gruzach starej Rosji.

Ze w tak pojętym związku Polska, jako czynnik najsilniejszy i łączący grupę południ. bloku z grupą

Drezno, 26. lipca.

Bezrobotni usiłowali wywołać tu rozruchy. Policji udało się jednakże plan ten udaremnić.

Berlin, 26. lipca.

Wszystkie dzienniki omawiają krytyczne położenie w Niemczech. Zapowiedziane na 29. bm. demonstracje uliczne, mają być surowo wzbronione. Drożyzna wzrasta z każdym dniem. Zdaniem większości prasy niemieckiej gabinet dra Cuno nie dorósł do spełnienia swego zadania. Silne ataki, skierowane są na ministra skarbu Hermesa, któremu zarzucają, iż był winowajcą wydarzeń nie tylko w Z. Rubr, ale i w całym państwie.

Naogół sfery rządowe oceniają sytuację w Niemczech jako katastrofalną. Niektóre banki odmawiają przyjmowania banknotów niemieckich do wymiany.

południową miałyby do odegrania niepoślednią rolę, nie ulega wątpliwości. Że linia obronna pokoju świata, dzieląca potężnym wałem dwa groźne imperjalizmy, zyskałaby wówczas na sile — to również jasne.

Czy jednak dadzą się usunąć wszystkie, wrogi tej wielkiej kon-

cepcji czynniki, jak aspiracje wielkopństwowe Czech, jak prześladowcza ich polityka względem mniejszości słowackiej i polskiej, jak antagonizmy państw bałkańskich między sobą, jak wzajemne nieufności i uprzedzenia zwycięzców i zwyciężonych wielkiej wojny? Wątpić można, jakkolwiek do uzgodnienia tych wszystkich sprzeczności dążyć należy.

Sprawa Kłajpedy nie załatwiona.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Paryż, 26 lipca.

Wiadomości głoszące, iż osądzone zostało porzucenie w sprawie Kłajpedy, są przedwczesne. Komisja dla statutu kłajpedzkiego zakazała pracę nad statutem Kłajpedy, który przedstawiony zostanie w piątek Radzie ambasadorów. Rada ambasadorów po zbadaniu statutu poda go do wiadomości delegatów litewskich.

Apetyt Angli na Gdańsk.

(Telefonem od naszego korespondenta).
Warszawa, 27 lipca.

Organ narodowo-demokratyczny „Gazeta Gdańska“ donosi co następuje: W tut. kolach posłów niemieckich panuje przeświadczenie, że runione podobno na pewnych informacjach nadeszłych z Londynu ze w zamian za poczynione Francji ułaskawienie co do Zagłębia Ruhry uzyskała Anglia: zupełną swobodę działania w Gdańsku i dnośnie do Gdańska. Wedle tych informacji, Anglia, zamierza umocnić swe wpływy nie tylko w samym Gdańsku, ale również we wszystkich portach bałtyckich. Ostatnie jawne popieranie Gdańska przez przedstawicieli rządu angielskiego zdaje się tłumaczyć, zdaniem posłów niemieckich w Gdańsku, wypowiedzeniem ze strony rządu francuskiego jego desintereseament co do Gdańska.

Prawdziwe oblicze Bolszewjii.

Senzacyjny proces o zamordowanie Agieewa. — Inscenizacja mordu. — Rozszerezenie jego wykonawców. — Uwolnienie niewinnych.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej“.)

Sofja, 27. lipca.

(E). Odbyła się tu głośna rozprawa o zamordowanie na tle politycznym 3. listopada r. ub. znanego działacza bolszewickiego Agieewa, przybyłego do stolicy Bułgarii z sowiecką misją Czerwonego Krzyża. — Rozprawa dała niezwykle sensacyjne rezultaty ujawniając, iż Agieew nie padł ofiarą wrogów bolszewjii, które fakt mordu chciały wykorzystać jako powód do zerwania stosunków z Bułgarią, żądały „satysfakcji“, groziły ciężkimi następstwami itd. Natomiast niezbitcie udowod-

mono, iż Agieewa zamordowali agenci władzy sowieckiej z jej polecenia i aprobaty.

Stwierdzone w czasie rozprawy machinacje sowieckiej władzy, która nie cofnęła się nawet przez zabójstwem „swego“ wybitnego działacza, dają najlaskrawiej obraz prowokacji, która nawskróś przejęty jest cały system sowieckiej państwowości. Oto ujawniło się, iż zamordowany Agieew, który do ostatnich dni swego życia pozostał gorącym zwolennikiem Kiereńskiego, a wyznawał program i poglądy partii socjalistow-

rewolucjonistów: potrafił pozyskać zaufanie wyższych kół sowieckich, z ramienia których przybył do Sofji, aby kierować repatriacją „nawróconych Rosjan” do Sowdepji. Faktycznie zaś korzystał ze swego stanowiska, aby zalać Rosję członkami eserowskiej organizacji celem przygotowania antysowieckiego powstania. O prawdziwych zamiarach Agieewa dowiedział się jednak osławiony propagator bolszewizmu na terenie Bułgarii, który rozkazał czekistom Szkolakowi (Czerkies) i pułk. Silobowowi zamordować Agieewa, inscenizując „kontrrewolucyjne wystąpienie”. Mordercy Agieewa uciekli przez Burgas do Sowdepji, gdzie jednak — jak się obecnie wyjaśnia — władza sowiecka rozstrzelała ich, aby pozbyć się corychlej wykonawców prowokacyjnego morderstwa. W Bułgarii natomiast pozostali agenci bolszewików inscenizowali „głośny zamach kontrrewolucyjny na nietykalnego dyplomata sowieckiego”, następstwem czego było pociągnięcie 4-eh prawdziwych przeciwników bolszewickich, a to rosyjskich oficerów: Boczarowa, Perepczina, Sokołowa i Kruczewskiego do odpowiedzialności za zabójstwo Agieewa z „pobudek kontrrewolucyjnych”. Podkreślić wypada, iż w czasie dochodzeń (jeszcze za Stambulijskiego) podejrzanych torturowano w taki niemilosierny sposób, iż oni „szczerze przyznali się do winy”. Rozprawa jednak udowodniła prawdziwe podłoże całego tego procesu, oraz ujawniła nazwiska rzeczywistych morderców. Prokurator zrzekł się oskarżenia, a sąd okręgowy jednogłośnie uwolnił wszystkich podsądnych, stwierdzając zarazem swym wyrokiem prowokacyjne podłoże tego szatańskiego aktu sow.

Polacy wobec konf. kopenhask.

(Telefonom od naszego korespondenta).
Warszawa, 27. lipca.

(M.) Korespondent nasz dowiadyduje się, że Klub poselski P. P. S. uchwalił wstrzymać się od udziału w konferencji unji międzyparlamentarnej zwołanej do Kopenhagi. Posel dr. Lieberman ustalony na przedstawiciela P. P. S. w polskiej grupie unji międzyparlamentarnej oświadczył wobec tego, że do Kopenhagi nie jedzie.

MAURICE LEBLANC.

DEMON I KOBIETA.

(Przeład z oryg. Helony Przyłomskiej)

(Ciąg dalszy).

Obeszła megalit dokola. Na wewnętrznej powierzchni obu podstaw widniały nieczytelne hieroglify jakiegoś. Na obu zaś taflach zewnętrznych, zwróconych ku morzu, a tworzących, jak gdyby gładkie, wypolerowane, pod napis przygotowane płyty, ujrzała Wera znaki, na widok których krew jej się w żyłach znów ścięła.

Na prawo — głęboko, lubo niewprawnym rytcem wryty — znów nieudolny prymityw: rysunek czterech pali, na których w mece przedśmiernej przężył się kształt czterech postaci kobiecych. Na lewo — seria wierszy tekstu; litery, niedostatecznie w kamień wkuwane, zdawało się splukane zostały deszczem — czy może umyślnie reką ludzką starte. Mimo to rozróżnić można było jeszcze słów parę — a były to słowa te same, jakie Weronika zdołała

Ze spraw ruskich.

Ukraiński zjazd studencki w Gdańsku — Nieudały zjazd w Łucku. — Portret Szeptyckiego. — O amnestję dla sabotażystów. — Nowe pismo.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”).

Lwów, 26. lipca.

(W.) W dniach od 11. do 18. lipca b. r. odbywał się w Gdańsku I. Zjazd Związku Centralnego Ukraińskich studentów w obecności 38 delegatów 15 organizacji i dwóch delegatów studentów niemieckich. Centrala Związku ucieściła się w Pradze, a na zjeździe uchwalono specjalne podziękowanie prezydentowi Masarykowi za popieranie szkół ukraińskich i pomoc dla uczniów. W samej Czechosłowacji mają Ukraińcy następujące wyższe szkoły: Akademię gospodarczą w Podjebradach, Uniwersytet ukraiński w Pradze i także wyższy Instytut pedagogiczny. Ogólna liczba studiujących za granicą studentów ukraińskich wynosi około 5000. W Gdańsku uczeszcza na tamtejsza Politechnikę około 40 Ukraińców. Na zjeździe uchwalono szereg rezolucji dotyczących dalszej organizacji za granicą.

*

Na dzień 8. bm. naznaczono zjazd studentów ukraińskich z Wolyńi, mający się odbyć w Łucku. Mimo rozestania licznych zaproszeń tak do Wolyńiaków, jak i do studentów z Chełmszczyzny, Podlasia i Polesia, zjechało się bardzo mało uczestników i narady nie odbyły się. Widocznie ruska młodzież wolyńska nie chce poddać się komendzie lwowskiej organizacji, która wysłała tam emisariuszy swoich dla prowadzenia propagandy politycznej.

*

Emigracja ukraińska w Wiedniu, zmagając się w opłakanych stosunkach finansowych, zamierza zrobić interes handlowy na metropolie Szeptyckim,

a temu samemu przysporzyć reklamy. Oto zamówiła ona u jednej z tamtejszych firm wydawniczych portret metropolity, a obecnie napastuje urzędy parafialne w Małopolsce wschodniej, ażeby zamawiały ten portret dla każdej cerkwi w cenie 16.000 mk. Pomyśl nie zły, lecz zdaje się nie uda się.

*

W więzieniu tarnopolskim znajduje się dotychczas 33 Ukraińców, przeważnie młodzieńców, aresztowanych za zbrodnicę sabotażu. Tamtejszy organizator trudowicki adw. Dr. Baran robi starania o uzyskanie dla nich amnestii a popiera je w Ministerstwie sprawiedliwości poseł Półbiński, który wniósł w tej sprawie także interpelację w Sejmie.

*

We Lwowie wyszedł z druku nowy rosyjski dziennik p. t. „Duny o Rodyni” pod redakcją Dra J. Jaworskiego, b. profesora gimn. w Kijowie. Przeważna treść jego, to płacz nad ruiną Rosji carskiej i propaganda monarchiczna, a także dość miesiadcza polemika z piśmami chozu staroruskiego „Żyzi” i „Wola Narodu” zezwającemi ku bolszewikom.

Natomiast stanowczo wypowiada się Dr. Jaworski przeciw jakiegokolwiek porozumieniu z partiami ukraińskimi, zarzucając im słusznie, że twierząc w r. 1918 t. zw. „Zachodnio Ukraińska Republika”, zignorowały zupełnie partię staroruską i jej przedstawicieli. Pismo zredagowane jest w języku czysto rosyjskim, a przeznaczone wyłącznie dla inteligencji.

Powrót Habsburgów na Węgry jest dziś nieaktualny.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Budapest, 26 lipca.

Na dzisiejszym posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego lewicowy radyk. Horwath zainterpelował rząd w sprawie propagandy i habsburgskiej. Min. sprawiedliwości odpowiedział, że rząd uważa propagandę habsburgską za chybioną. kwestja habsburgska nie jest dziś aktualną, trudno zaś wyznaczyć granicę między propagandą a oznakami sympatji.

Benesz wyjechał do Sinaja.

(Tel. „Gazety Lwowskiej”).

Praga, 26 lipca.

Posel rumuński, Hitt, odbył wczoraj dłuższą konferencję z ministrem Beneszem. Min. Benesz wyjechał rano do Sinaja. Pierwsze posiedzenie konferencji odbędzie się w sobotę pod przewodnictwem ministra Duca. Sekretarzem konferencji jest rumuński radca legacyjny Jurascu.

„Prager Presse” donosi, że wiadomość, podana przez „Bohemię” jakoby dr. Benesz ubiegał się o stanowisko gen. sekret. Ligi Narodów jest zupełnie zmyślona.

5) odczytać już wtedy — na rysunku, znalezionym obok martwego ciała Maguennoc'a: „Cztery kobiety zawisłe na palach... trzydzieści trumien... Kamień-Cud, dawca życia i śmierci”.

Wracała, chwytając się na nogach. Stała więc przed nią znów straszliwe „memento”, odżywa tajemnica, wyciągająca ku niej na wyspie Sarek swe macki potwornie. Postanowiła jej unikać, nie zaprzatać nią nerwów i głowy, póki nie zdarzy się sposobność opuszczenia wyspy.

Z polanki wiodła ścieżka w prawo, prowadząc obok ostatniego z rzędu dębu, zdruzgotanego widocznie od pioruna. Pozostał ze wspinającego drzewa jedynie pień obumarły i trochę suchych gałęzi.

Zeszła następnie po kilku stopniach na łączkę niedużą, na której równo szeregowane, stały w czterech rzędach menhiry — i zatrzymała się nagle, wydając okrzyk podziwu i zdumienia na widok, jaki się jej oczom olśnionym przedstawił.

— Kwiaty Maguennoc'a! — szepotała oczarowana.

Dwa — ostatnie z rzędu — menhiry środkowej zleci, którą szła

właśnie Wera, wznosiły się, niby portal, rozwierający swe podwoje przed wizją, z baśni wysnioną chyba: prostokąt długości około 50 metrów, ujęty dwoma rzędami jednokolumnych, menhirów, otaczających go nito kolumny świątynię. Główna jego nawa, zarówno jak boczne, niższe nieco, wyłożone szerokimi, popękaniem, różnej wielkości płytami z granitu: z szczelin w złączeniach powstałych, wyrastała trawa, której tępo-zielony ton przewijał się poprzez załomy wzorem otoczek z ołowiu, jakie obramiała poszczególne fragmenty witrażu.

Kilkoma stopniami — również z granitu zstępowało się w głąb tego przybytku: pośrodku widniał kwadrat uciechu, którego centrum stanowiła stara kamienna figura Chrystusa na krzyżu, wynurzająca się z istnej powodzi kwiatów. Ale co za kwiatów! Były to cuda niewidziane — kwiaty marzenie, sen, bań przedziwna, kwiaty wprost fantastyczne rozkwitem i rozmiarami!

Znała je Weronika — wszystkie, a jednak stała wprost oszaloniona wobec tego przepychu piękna i bu-

Z Zagłębia Ruhr.

Zadowolony z wyniku inspekcji. — Nowa rekwizycja. — Aresztowanie kurjera dyplom.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Düsseldorf, 26 lipca.

Minister wojny Maginot zwiędził miejscowości Ruhrrol następnie Muhlheim i Essen. Minister wyraził zadowolenie z wyniku inspekcji.

Władze francuskie zarekwirowały w Fijach Banku Rzeszy w Mogunji i Dortmund 20 miliardów marek niemieckich.

W Bochum Francuzi zajęli wczoraj wszystkie fabryki należące do Bochunverein.

Berlin, 26 lipca.

Policja niemiecka aresztowała przy granicy terenu okupowanego francuskiego kurjera dyplomatycznego, który wiozł dokumenty od ambasadora francuskiego w Berlinie dla komendanta wojsk okupacyjnych w Z. Ruhr.

Konwent Senjorów.

(Telegr. „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 27. lipca.

W związku z nominacją przewodniczącego sejmowej komisji skarbowej Osieckiego na stanowisko Ministra reform rolnych, zastanawiano się nad obsadą prezydium komisji skarbowej. Postanowiono stanowisko prezesa zachować dla przedstawiciela P. S. L., zaś stanowisko wiceprezesa dla Z. L. N. Następnie oświadczył Marszałek, że w sobotę 26. bm. zwoła posiedzenie konwentu senjorów w celu omówienia: 1) Protestu ks. Lutosławskiego w sprawie nieformalnego głosowania nad ustawą o użytkownikach rolnych, 2) W sprawie konfliktu Sejmu z Senatem z racji odrzucenia przez Senat ustawy o założeniu Akademii Sztuk pięknych w Krakowie do rzędu szkół akademickich, 3) Sprawy dalszego przebiegu prac Sejmu. Obrady obecnej sesji potrwają prawdopodobnie do wtorku 31. bm. Niektórzy posłowie są zdania, że celem możliwie rychłego uchwalenia podatku majątkowego należy zwołać krótką sesję w połowie sierpnia b. r.

ności. Gatunków była moc nieprzejrzana — niewiele natomiast okazów z gatunku każdego. Rzekłbyś, wianka obrzymia, na którą wszystkie dożyły się barwy i wonie wszystkie i wszystek czar, z królestwa baśni wysniony.

A nadto — co najdziwniejsza — kwitły, woniały i oko rwały tam ku sobie kwiaty, które zazwyczaj nie pojawiają się równocześnie, lecz których rozwój zwolna po sobie, miesiąc po miesiącu następuje. Tu one wszystkie kwitły nospół, cudne, wspinałe, kolyszające się dumnie na swych potężnych łodygach. Wiosły dostojnie swą świetność i krąg, kłoniąc je tylko do stóp Zbawiciela, pod lekkim wietrzyku powiewem. Pyszniły się chryzantemy obrzymie, woniały bżów kłose, zakwitły irysy, w hieratyczny fiolecie obleczone i floksy barwne, orliki i róże, jak krew purpurowe, złotogłów bogaty i wonne liliowce; kwitły tojady trujące i fuksji kunsztowne filigrany, jaskry złociste i storczyki dziwaczne i smukłe tulipany i cyklaminy szlachetne, heliotropy upajającej woni i narcyzy rozkochane w sobie.

(C. d. n.).

Z Komisji sejmowych.

Ubezpieczenie na wypadek bezrobocia. — Projekt ustawy w komisji prawniczej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 27. lipca.

Komisja ochrony pracy ukończyła trzecie czytanie projektu ustawy o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Projekt ustawy przyjęto na ogół z niewielkimi zmianami w redakcji proponowanej przez Rząd. Ożywioną dyskusję wywołała kwestja wprowadzenia ustawy na G. Śląsk.

Komisja prawnicza rozpatrywała projekty ustaw rządowych dotyczących rozszerzenia kompetencji Rządu, oraz zmiany niektórych przypadków postępowania sądowego w sprawach cywilnych. Po dyskusji uchwalono upoważnić sąd do wydawania rozporządzeń regulujących stawki odpowiednio do stanu waluty.

Z Rady Ministrów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 27. lipca.

Rada ministrów rozpatrywała rozporządzenie, które Minister skarbu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości wydał w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi, oraz obrotu pieniężnego z zagranicą. Udzieliła na wniosek Ministra spraw zagranicznych p. Leonowi Plucińskiemu komisarzowi gen. w Gdańsku pełnomocnictwa do przeprowadzenia rokowań z w. m. Gdańskiem w myśl rezolucji Rady Ligi Narodów z dnia 27. lipca 1923 r. obejmującej całokształt stosunku Gdańska do Polski. Na temże posiedzeniu Kierownik Ministerstwa pracy i opieki społecznej Minister spraw wewnętrznych zdawał sprawę z sytuacji na rynkach pracy.

Z Wołynia.

Żniwa. — Zrówień jego sejmiku. — Przychodzą wreszcie do rozumu. (Korespondencja własna „Gazety Lw.”).

Równe, 24 lipca.

Na całym Wołnu rozpoczęły się żniwa. Uodzaje wszędzie precudne.

Tut. powiatowy sejmik powołano do życia w jesieni z. r. Przejął on na siebie poważną część zadań dawnego rosyjskiego zarządu, więc utrzymanie dróg, budowę mostów, sprawy higieny i szpitalnictwa, szkolnictwo, opiekę nad gminami, sprawy kulturalne i t. d. Sejmik składa się z 36 członków. W tej liczbie jest 19 ukraińców, 13 Polaków, 1 Czech i 3 żydów. Wybrany przez sejmik powiatowy wydział składa się z 6 członków, 2 Polaków i 4 Ukraińców. Budżetowy preliminarz na 1923 zatwierdzony przez Województwo wynosi 1.796.931.110 Mk.

Wołyńscy Ukraińcy przychodzą powoli do rozumu. Tryumf jaki odnieśli przy wyborach, przemienił się wkrótce w rozczarowanie z powodu nieudolnej polityki ukraińskiego klubu. Panuje też niezadowolenie z taktyki prezesa klubu Pidhirskiego, który z kilku posłami i senatorami idzie za wskazówkami lwowskich trudników. Te stosunki spowodowały trzęsienie głowy Ukraińców w Łucku z posłem Panukiem na czele do założenia nowej bezpartyjnej organizacji: „Pow. Łucka ukr. Hromada”. Nowa organizacja ma mieć ugodowy charakter i ma szukać kontaktu z polskim społeczeństwem.

Z Sejmu.

Uposażenie funkcjonariuszy państwowych — Ułopy robotnicze. — Demonstracyjny wniosek Klubu ukraińskiego.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 27. lipca.

Na 57 posiedzeniu Sejmu przystąpiono do dalszej rozprawy nad ustawą o uposażeniu urzędników i wojskowych. Poseł Paczkowski zwraca uwagę, że pierwotny projekt rządowy miał tylko uprościć sposób obliczania poborów, ale w toku obrad komisji wyłoniła się kwestja poprawy bytu pracowników państwowych. Co do wysokości uposażenia to pracownicy 16-tej grupy otrzymują około 25 proc. więcej niż dotychczas. Natomiast grupa 8-ma, od której zaczynają się urzędnicy tak zwani wyżsi, otrzymuje mniej więcej 23 proc. więcej. Podwyżka nie jest równomierna, bo przedstawia wyrównanie tego, co dotychczas było nieodpowiednie. Co się tyczy wysługi lat, to stara ustawa dawała 2 i pół proc. co roku. Nowa zaś ustawa daje grupie najniższej co 3 lata 8 proc., czyli o pół procent więcej. Podobnie ma się rzecz w innych grupach. Co do pracowników nieetatowych wcielono 70 do 80 proc. wszystkich pracowników nieetatowych w warstwach kolejowych do nowej ustawy. Tabela uchwalona przez komisję różni się tylko nieznacznie od tabeli wypracowanej przez centralny komitet pracowników państwowych. Ustawa daje maximum tego co może obciążyć skarb Państwa i jest pierwszym, rzeczywistym krokiem w kierunku poprawy bytu urzędników.

Posel Chądzyński (N. P. R.) oświadcza, że projekt powinien w równej mierze uwzględniać interes państwa, jak i źle płatnego urzędnika. Tymczasem nie idzie po tej linii środkowej, ku szkodzie pracowników. Od urzędnika państwowego wymaga się ofiar na rzecz skarbu, a nie wymaga się tego od innych obywateli, gdy Rząd robi koncesje dla warstw posiadających, które dotąd płaciły minimalne podatki. (Brawa na lewicy.) Klub mowcy popierać będzie poprawki zgłoszone przez Centralny komitet pracowników państwowych. Nasze stronnictwo stawia wielkie wymagania pracownikom państwowym, ale chce im dać większe uposażenie, niż im przyznaje ta ustawa, która nie liczy się z minimum egzystencji.

Posel Mączyński żąda po raz czwarty specjalnego dodatku za studia wyższe.

Posel Schreiber (Kóło żyd.) ustawę wita życzliwie, ale jest ona rozczarowaniem dla urzędników, którzy z wielkiem zainteresowaniem czekali na jej zatwierdzenie. Szczególnie pokrzywdzeni są urzędnicy małopolscy, którzy stanowią rdzeń aparatu państwowego i dostarczyli Państwu szeregu zdolnych i wykwalifikowanych pracowników. Krzywdą dotyczy przeliczenia lat służby u zaborców na polską, gdyż uwzględnia tylko drobny jej ułamek. Co się tyczy wszystkich pracowników należało tabelę bardzo znacznie podwyższyć, a oszczędzać w innych dziedzinach, np. w sprawach wojskowych i w redukcji niepotrzebnych urzędów.

Pos. Ostrowski (Piast) wyraża Rządowi uznanie z powodu tej ustawy i wita ją z uznaniem. Mimo naszego uznania dla urzędników, nie

możemy zamknąć oczy na to, ile krzywd dla ludu płynie ze złej administracji. Ustawa ta nie zadowoli w zupełności szerokich mas pracowników państwowych, lecz spodziewamy się, że ogół ich rozumie obecne położenie finansowe Państwa, rozumie co możliwe a co niemożliwe i dlatego powita tę ustawę, jeżeli nie z pełnym zadowoleniem, to ze spokojem, ciesząc się, że stawa rza ona nareszcie warunki bytu, jako tako uchwytnie.

Izba uchwaliła przerwać dyskusję, o godz. 2 Marszałek zarządził przerwę półgodzinną.

Po przerwie rozwinęła się w dalszym ciągu bardzo szczegółowa dyskusja; wszyscy mowcy zgłaszali poprawki do poszczególnych art. Przystąpiono do głosowania. Z poprawek zgłoszonych przyjęto do art. 4-tego poprawkę rządową skreślającą punkt rozciągający dodatek ekonomiczny na rodziców samotnego funkcjonariusza. Do art. 10-tego poprawkę rządową skreślającą ustęp głoszący, że funkcjonariusz ma prawo do zwrotu całkowitej opłaty szkolnej, oraz do bezpłatnego umundurowania. Przyjęto natomiast poprawkę pos. Korneckiego o zwrot opłaty szkolnej w szkołach średnich, o ile rodzice nie mogą umieścić dzieci w równorzędnych zakładach państwowych. Wysokość opłat nie może jednak przekraczać przeciętnego kosztu utrzymania w państwowej szkole średniej. Do art. 44. przyszła poprawka pos. Greissa o pozostawienie ziemi i innych nieruchomości, którzy z niej już korzystają.

Po uchwaleniu, względnie odrzuceniu, szeregu poprawek w artykułach omawiających pobory nauczycielstwa szkół powszechnych, ukończono drugie czytanie ustawy.

Przystąpiono do nagłości wniosku pos. Żuławskiego, który uzasadniał pos. Reger: Sejm ustawodawczy w dniu 16. maja 1922 r. uchwalił ustawę o urlopach robotników. Wywiązała się różnica zdań czy za dnię świąteczne w ciągu tego urlopu należy płacić zarobki. Po przemówieniu Ministra pracy i opieki społecznej p. Darowskiego, który zaznaczył, że Rząd nie oświadcza się przeciw nagłości tego wniosku, nagłość uchwalono jednogłośnie, a całą sprawę odesłano do komisji ochrony pracy.

Nastąpiło uzasadnienie nagłości wniosku klubu ukr. w sprawie zabrania przez kler rzymsko-kat. monasteru prawosławnego w Nowym Zachorowie. Minister wyzn. rel. i oświaty publ. Głabiński zastrzegł się stanowczo, jakoby kościół prawosławny był w Polsce prześladowany. Rewindykacja jest całkiem naturalnym następstwem zaboru i ucisku rosyjskiego. Rząd rosyjski do roku 1914 zabrał dla Cerkwi prawosławnej 1416 kościołów. Tak wygląda rzekome prześladowanie. Rząd pragnie równie sprawiedliwie traktować wszystkie wyznania.

Po przemówieniu pos. ks. Kurbika wywołującym sprzeciw na ławach mniejszości narodowych, nagłość wniosku odrzucono, odsyłając go do Komisji.

Mussolini chce mieć w rządzie robotnika.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Rzym, 26 lipca.

Wczoraj wieczorem Mussolini przyjął przedstawicieli związków zawodowych Mussolini w toku rozmowy zapożyczał czy związki zawodowe byłyby skłonne przekształcić się w partię robotniczą na wzór Labour Party. Partja taka otrzymałaby prawdopodobnie podsekretarstwa w mającym się utworzyć ministertwie gospodarczym. Konferencja na ten temat nie dała jednakże pozytywnych wyników. Przewodniczący związków zawodowych podkreślił wobec Mussoliniego, że wzór Labour Party nie może być zastosowany we Włoszech, gdzie stosunki są odmienne od angielskich.

W Gdańsku brak pieniędzy.

Może przyjść do strajku urzędników

(Telegr. „Gazety Lwowskiej”).

Gdańsk, 27. lipca.

Wszystkie powiaty wiejskie i miejskie wolnego Miasta zwróciły się do Sejmu gdańskiego ze stanowczą prośbą o jaknajrychlejsze zwołanie sesji Sejmu celem zarządzenia grożącej katastrofie finansowej. Wobec braku pieniędzy gminy nie mogą wypłacać pensji urzędniczych i zarobków robotniczych. W związku z ciężkim położeniem finansowym zapowiadają strajki we wszystkich gałęziach przemysłu.

„Gazeta Gdańska” donosi, iż podczas ostatniego posiedzenia Komisji głównej sejmiku gdańskiego referowano między innymi sprawę biernego oporu urzędników senatu gdańskiego. Ma to być protest na niewypłacanie przez senat urzędnikom pensji z powodu braku pieniędzy. Urzędnicy gdańscy zapowiadają, że o ile nie nastąpi poprawa przy wypłacaniu pensji, przystąpią do strajku powozowego.

Kwestja odszkodowań ciagle rozpatrywana.

Anglja godzi się na stanowisko Francji.

(Tel. „Gazety Lwowskiej”).

Paryż, 26. lipca.

„Petit Parisien” donosi, że rząd angielski wyraził życzenie poznania stanowiska Francji i Belgii w kwestji bezpieczeństwa tych państw. Ambasador Saint Aulaire spotka się w tej sprawie z lordem Curzonem.

Londyn, 26. lipca.

Rząd angielski skłonny jest przystąpić do omówienia kwestji bezpieczeństwa Francji w tej formie i w tym momencie, które Francja uzna za właściwe.

Parlament angielski rozpocznie swe ferie letnie 2. sierpnia i zbierze się 13. września. Dzienniki londyńskie przypuszczają, iż dyskusja nad odpowiedzią francuską i belgijską w Izbie Gmin odbędzie się w dniu 1. sierpnia.

Paryż, 26. lipca.

Francja i Belgja wystosują do Anglii odpowiedź odrębną, lecz zgodną.

Liczą się z możliwością, iż już w początkach września tak kwestja odszkodowań, jak i problem okupacji Z. Ruhr będzie wyjaśniony całkowicie.

Podatek majątkowy będzie uchwalony w obecnym roku.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 27. lipca.

(M.) Okazuje się, że podatek majątkowy będzie przecież uchwalony jeszcze w obecnym roku. Przynajmniej taka tendencja istnieje wśród znakomitej większości posłów sejmowych nie tylko wchodzących w skład większości parlamentarnej, ale również z pośród socjalistów, dąbszczyków i N. P. R.

Na dzisiejszym posiedzeniu komisji skarbowej po dokonaniu wyboru p. Byrki na miejsce p. Osieckiego, który został mianowany Ministrem reform rolnych, na prezesa tej komisji, zaś p. Ibskiego (Z. L. N.) na wiceprezesa uchwalono w czasie obecnej sesji sejmowej odbywać codziennie posiedzenia komisji skarbowej od godz. 9 do 12 w nocy bez względu na plenum, a także w niedzielę przez cały dzień obradować nad podatkiem majątkowym tak, by Sejm i Senat jeszcze w ciągu miesiąca letnich mogły tę sprawę definitywnie załatwić.

Niedobór skarbu Państwa.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 27. lipca.

(M.) Koła poselskie obliczają na podstawie oświadczenia przedstawiciela Ministerstwa skarbu, że niedobór skarbowy na drugie półrocze br. wynosi 12 trylionów marek.

Prawa Polski w Kłajpedzie zastrzeżone.

(Telefonem od naszego kor.)
Warszawa, 27. lipca.

(M.) Wedle otrzymanych z Paryża depeesz, komisja Rady ambasadorów pod przewodnictwem Laroche'a ustaliła już ostateczne brzmienie statutu Kłajpedy. Prawa Polski zostały w tych postanowieniach komisji zabezpieczone. Wedle postanowień komisji wejście w życie tego statutu uzależniono od poprzedniego urzeczywistnienia przez Litwę praw polskich na Niemnie przyznanych w traktacie wersalskim. Statut Kłajpedzki zapewni Polsce w sposób dostateczny używalność portu; przewiduje również utworzenie komisji kontrolującej, złożonej z przedstawicieli Kłajpedy, Litwy i Polski (po jednym), która to komisja będzie miała nadzór nad wykonaniem postanowień, zawartych w statucie. W piątek sprawą tą ma się zająć Rada ambasadorów.

Brak banknotów obiegowych w Niemczech.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Berlin, 26. lipca.

Panikę w mieście wywołują tłumy, gromadzące się przed gmachem Banku Rzeszy i żądające wymiany drobnych pieniędzy na większe banknoty.

Wobec braku banknotów obiegowych, Bank Rzeszy drukuje obecnie dziennie 2 biliony marek papierowych.

Min. gospodarki zezwolił ze względu na kryzys papierowy, aby transakcje można było dokonywać w walutach zagranicznych.

Cena bonów nowej pożyczki złotej opiewających na najniższą kwotę, oznaczona została na 2 dolary, nie zaś, jak była proponowana przedtem, na 5 dolarów.

Wyjaśnienia Min. Seydy w Komisji spraw zagranicznych.

Obszerne przedstawienie spraw uznano za poufne. — Układ polsko-turecki dla Polski korzystny i doniosły. — Tekst mowy premiera Witosa oficjalnie podany będzie do wiadomości publicznej. — P. Pluciński przedstawia stosunki polsko-gdańskie. — Krytyka p. Dąbskiego.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Warszawa, 27. lipca.

Wczoraj obradowała pod przewodnictwem posła Dąbskiego P. S. L. (Piast) i w obecności Ministra spraw zagranicznych Marjana Seydy, oraz komisarza Rzeczypospolitej w Gdańsku Plucińskiego sejmowa komisja spraw zagranicznych. P. Minister przedstawił w dłuższym przemówieniu sprawę sporu polsko-niemieckiego o kopalnię Delbrück. Następnie oświetlił stosunki polsko-czechosłowackie, sprawę Gdańska, konferencję w Rydze, układ w sprawie Kłajpedy, oraz stosunek Rządu do konferencji w Sinaja. Przedstawienia przez p. Ministra w związku z powyższymi sprawami uzupełniające wyjaśnienia na plenum uznano za poufne. Co do przebiegu obrad w sprawie kolonistów niemieckich, które toczą się przed trybunałem Ligi Narodów w Hadze, zaznaczył p. Minister, że referentem tej sprawy jest pan Pollock, Holender, który posiada materiał źródłowy i traktuje go życzliwie dla Polski.

Odpowiadając na zarzuty, wysunięte przeciw Premierowi Witosowi z racji jego mowy w Tarnowie, oświadczył p. Minister, że tekst mowy będzie podany oficjalnie, przy czym p. Seyda z całą stanowczością

oświadczył, że ustęp tej mowy, dotyczący interesów Polski na wschodnich granicach, miał na względzie jedynie ekspansję ekonomiczną. W sprawie układu polsko-tureckiego udzielił Minister szczegółowych wyjaśnień. Jest on dla Polski korzystny i doniosły.

Po przemówieniu p. Ministra Seydy zabrał głos Komisarz polski do spraw gdańskich p. Pluciński i przedstawił w obszernym wywodzie historię polsko-gdańskich stosunków, podkreślając jednocześnie stanowisko Rady Ligi Narodów w tej sprawie.

Nad przemówieniem tem wywiązała się dyskusja, w której pierwszy zabrał głos p. Jan Dąbski. Mowca wystąpił z szeregiem zarzutów co do postawienia przez Rząd sprawy gdańskiej w Radzie Ligi Narodów. Następnie komentował notę Rządu polskiego, jaką tenże w tej sprawie wystosował do Rady Ligi. Wreszcie poddał krytyce orzeczenie Ligi, gruntujące autorytet konwencji paryskiej, a nie traktatu wersalskiego. Po przemówieniu p. Dąbskiego posiedzenie przerwano, odkładając dalszy ciąg dyskusji do dnia dzisiejszego.

Przywrócenie praw dewizowych.

(Telefonem od naszego kor.)
Warszawa, 27. lipca.

Jak słychać, już w dniach najbliższych, przywrócone być mają prawa dewizowe także tym instytucjom, które je posiadały przed znanymi zarządzeniami czerwcowymi Rządu.

Dolar w Berlinie 700.000 mk.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 27. lipca.

Z Berlina donoszą, że w notowaniach pozagieldowych dolar doszedł do niekwaśnej sumy 700.000 marek. Na giełdzie szalony popłoch wywołały wiadomości, jakie nadeszły z Paryża i Londynu o toku obrad nad dalszą okupacją Z. Rubry.

Głód w Rosji — a Sowiety budują flotę napowietrzną.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej“.)
Moskwa, 26. lipca.

Komitet dla walki z głodem został rozwiązany. Powstał natomiast komitet dla podniesienia ekonomicznego i rolniczego kraju i dla zabezpieczenia przed głodem.

Konstancja, 26. lipca.

W odessie panuje szalony głód. Przyjeżdżający do Konstancy opowiadają, iż Odessa podobna jest do jednego wielkiego cmentarzyska, ludzie padają z głodu na ulicach.

Moskwa, 26. lipca.

Sowiety organizują swą flotę napowietrzną w przyspieszonym tempie. Do wiosny 24 roku ma powstać w Rosji 40 eskadr lotniczych.

Sytuacja w Gdańsku niepokojąca.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 27. lipca.

(M.) Sytuacja w Gdańsku przedstawia się w dalszym ciągu nadzwyczaj niepokojąco. Prasa polska w Gdańsku stwierdza, że atmosfera jest tam groźna. Mnożą się oznaki niepokojące. Obiegają dziki pogłoski o możliwości rozrachów, które mogą się zwrócić przeciw Polakom.

Kronika telegraficzna.

— Rozpatrywana przez Radę Ambasadorów kwestja Jaworzyny odroczone została do piątku.

— Przy centrali Związku Polaków w Niemczech utworzone zostało biuro dla obrony prawnej.

— Sejm lotewski rozpatrywał ostatnie wnioski przez partje prawicowe i mniejszości narodowe projekt o nietykalności kościołów. Po długich debatach projekt odrzucono.

— Zwłoki Ludwika Kossutha ostatniego potomka rodziny Kossuthów złożono dziś w mauzoleum Kossuthów w Budapeszcie w obecności reprezentantów władz.

— Pomiędzy Ismetem paszą a delegatem Stanów Zjedn. Grevym osiągnięte zostało porozumienie w sprawie traktatu turecko-amerykańskiego.

— Do Madrytu nadeszła wiadomość o nowych niepokojach w Marocco.

— Taryfa pocztowa w Austrii zostanie z dniem 1 sierpnia podwyższona o 50%.

W Monachjum publicysta Franc. Putkammer został skazany na 8 miesięcy więzienia i pół miliona marek grzywny, za namawianie studenta Brauna do zamordowania Scheidemana byłego kanclerza a obecnie nadburmistrza miasta Cassel.

Kronika.

Przygotowania do przyjęcia Prezydenta Państwa we Lwowie.

Lwów, 27 lipca.

Celem przyjęcia Prezydenta Rzeczypospolitej Stanisława Wojciechowskiego, który zapowiedział — jak już donosiliśmy — swój przyjazd do Lwowa na otwarcie Targów Wschodnich w dniu 5 września 1923 utworzył się komitet obywatelski pod przewodnictwem p. Wojewody Grabowskiego.

Pierwsze posiedzenie komitetu odbyło się dnia 25 b. m. w sali Rady Województwa pod przewodnictwem wiceprezesa Województwa radcy p. Zińskiego, który zastępował nieobecny p. Grabowski.

W skład komitetu weszli pp.: prezydent Neumann, starosta powiatu lwowskiego Żelewski, dyrektor Targów Wschodnich Pachalski, dyrektor Izby handlowej i przemysłowej dr. Trawiński, prezes Towarzystwa kredytowego ziemskiego Przybysławski, prezes Związku ziemni n dr. Głazewski, dyrektor Banku hipotecznego Boziewicz, prezes tymczas. Wydziału samorządowego Kędzior, rektor Uniwersytetu Makarewicz, rektor Politechniki Huber, profesor Politechniki Syroczyński, imieniem Kuratorji szkolnej r. Gayczak, imieniem Dyrekcji kolei r. Pawluszkiwicz, starszy radca policji Kleiner, dr. Wodzicki, generał Thullie, red. Rolle i inni.

W dwugodzinnej dyskusji ustalono w ogólniejszych ramach program pobytu Dostojnego Gościa we Lwowie, który obejmie prawdopodobnie 3 dni, przy czem główny nacisk położono na uroczystości.

wiązane z otwarciem Targów Wschodnich. W skład programu wchodzi uroczyste otwarcie i zwieńczenie Targów, zwiedzenie powszechnych domów składowych na Janowskim, Uniwersytetu i Politechniki, II. Domu Techników, muzeów i zbiorów miejskich, szkoły Sienkiewicza i t. p., następnie wykład wojskowy o obronie Lwowa ze szczytu Wysokiego Zamku, audycje u Prez. denta Rzeczypospolitej, z rozrywek zaś przedstawienie galowe w Teatrze Wielkim, raut w Województwie względnie na Uniwersytecie i poszczególne przyjęcia przez przedstawicieli różnych sfer obywatelstwa.

Szczegółowem opracowaniem programu przyjęć i uroczystości zajmie się komitet na szeregu najbliższych posiedzeń.

Zjazd lekarzy dentyków.

Lwów, 27. lipca.

Wczoraj odbyło się w auli Uniwersytetu uroczyste zamknięcie tego Zjazdu. Na końcowym posiedzeniu uchwalono rezolucję, domagającą się włączenia stomatologii do nauki medycyny ogólnej, utworzenia katedr stomatologicznych, oraz określenia czasu trwania dotychczasowego przewizorjum.

Po przemówieniach pożegnalnych zjazd został zamknięty.

Zjazd pracował bardzo intensywnie. W ciągu 4-ech dni załatwiono przeszło 40 referatów, oraz liczne pokazy. Zjazd następny odbędzie się za dwa lata w Warszawie. W skład komisji przyszłych zjazdów weszli pp. N. Meissner z Warszawy, dyr. Wilga z Warszawy i dr. Cieszyński ze Lwowa.

Urzędowa Ceduła Giełdy Lwowskiej

Nr. 64.

Piątek, 27. lipca 1923.

Waluta markowa.

A. Kursa efektów.

Kategorie:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Płaca:	Żądają:	Transakcje	Uwagi	Kategorie:	Wart. nom.	Dywid. 1921/1922	Płaca:	Żądają:	Transakcje	Uwagi
I. Papiery państwowe.							b) Przemysłowe.						
4% Państwowa poz. Prem. z r. 1920	1000	—	1950—	—	—	—	Agrochemia fabr. szt. naw.	500	—	120000	—	—	—
II. Listy zastawne. (bez kuponu bież.)							Bracon Biskupscy 1000						
4 1/2% Banku hip. gal.	—	—	108—	110—	—	—	Browary lwowskie 500	500	—	1205000	1300000	1225-1180000	—
4% Banku hip. gal.	—	—	100—	102—	—	—	Chodorów fabr. cukru 1000	20	140	795000	850000	805-840000	—
4 1/2% Bk kred. ziem. gal.	—	—	108—	104—	—	—	Cegielski —	—	—	148000	176000	150-174000	—
4 1/2% Banku Małopolsk	—	—	104 5/8	106 5/8	—	—	Cmielów fabr. porcelany 1000	200	600	202000	213000	205 210000	168-180000nt.
4 1/2% Banku hip. ziem.	—	—	99—	101—	—	—	Gafota fabryka Obuwia 140	22	140	31500	3 500	32-33000	—
4 1/2% Polsk. Bk kraj.	—	—	109—	111—	—	—	Galicja Rafinerja nafty 150	800	—	2 200000	—	—	—
4% Polsk. Banku kraj.	—	—	100—	102—	—	—	Gorka fabryka cementu 140	110	—	105 000	—	—	—
4 1/2% Tow. kred. galic. ziemskie	—	—	107—	109—	—	—	Karpalit zakłady litogr. 110	280	140	148000	167000	150 155000	—
4% Tow. kred. gal. ziem.	—	—	102—	104—	—	—	Kiasko I. wódek Kraków 280	158	200	133000	137000	125000	—
III. Oblig. (bez kuponu bież.)							Niemojowski fabr. pap. 1000						
4 1/2% Kom. Pol. Bk kraj.	—	—	101—	103—	—	—	Dikos Zakł. przem.-drzew. 1000	300	300	520000	555000	530-545000	515 520000nt.
4% Kom. Pol. Bk kraj.	—	—	97—	99—	—	—	Perowozy S. A. bud. masz. 500	60	—	187000	202500	190-200000	190-200000
4% Kom. lok. Pol. Bk kraj.	—	—	92—	94—	—	—	Pezel Pow. Zakł. bud. 500	200	—	33500	35500	34 35100	—
4% Poz. kr. gal. z r. 1893	—	—	92—	94—	—	—	„Płotno” w Poznaniu 1000	—	750	—	—	—	—
4% Poz. kr. gal. z r. 1904	—	—	92—	94—	—	—	Pocisk zakłady amunicji 350	114	170	167000	205000	200 202000	—
4% Poz. kr. gal. z r. 1905	—	—	92—	94—	—	—	Polska Nafta przem. wiert. 500	100	350	148000	165000	150-163000	130000 nt.
4% Poz.-kr. gal. z roku 1906 (szkolna)	—	—	92—	94—	—	—	Polskie Tow. Budowlane 500	225	400	14 000	—	—	—
4 1/2% Poz. kr. gal. z r. 1913	—	—	125—	150—	—	—	Potęga Tow. huty zel. 10000	1500	—	17900	—	—	—
4 1/2% Poz. kr. gal. z r. 1914	—	—	200—	210—	—	—	Pakszawa fabryka sukna 140	100	280	411000	445000	416-410000	390000 nt.
IV. Akcje.							c) Handlowe:						
a) Bankowe:							Polski Glob 500						
Akc. Związk.	280	70	—	20000	—	—	Polbal 1000	160	250	30000	—	—	—
Akc. hipoteczny	280	42	120	31000	97000	92-96000	Tohan 140	70	210	6 000	70000	65-6 000	—
Handlowy w Poznaniu	1000	300	60	200000	—	—	Polnot 1000	260	600	2 000	—	—	—
Małopolski	280	56	140	70 000	—	—	Wawel 500	100	—	2500	—	—	—
Powszechny kredytowy	280	42	140	16500	22500	17 1/2-22000	Żegluga Polska 140	20	50	10000	—	—	—
Przemysłowy	280	42	130	64000	71000	65-70000	Uwagi: 12-17000 nt., 65-62000 nt.						
Rolniczy S. A.	1000	250	—	40000	38500	32-38000							
Ziemiański kredytowy	280	56	84	31500	—	—							
Ziemny	280	56	84	3000	—	—							
Zw. Sp. Zar. w Poznaniu	1000	—	600	260000	—	—							

V. Waluty i Dewizy.

Kategorie:	Bilety bankowe.			Ceki, przekazy i wypłaty.			Uwagi
	płaca	żądają	transakcje	płaca	żądają	transakcje	
Dolary amerykańskie							Skutkiem zarządzenia Ministra Skarbu obroty w walutach przekazach i wpłatach aż do dalszego zarządzenia zabronione.
Dolary amerykańskie (drobne)							
Dolary kanadyjskie							
Dypary							
runty szterlingi							
Franki belgijskie							
Franki francuskie							
Fioreny holenderskie							
Franki szwajcarskie							
Korony austriackie							
Korony czesko-słowackie							
Korony duńskie							
Korony norweskie							
Korony szwedzkie							
Korony węgierskie							
Lei rumuńskie							
Liry włoskie							
Marki niemieckie							

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwagi	Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwagi
	od	do			od	do	
PSZENICA krajowa 71/72 ex 1922 r.	—	—		MAKA: żytnia 70 proc. Loco Lwów	—	—	
ZYTO małopolskie 67/68 ex 1922 r.	—	—		MAKA: żytnia proc. Loco Lwów	—	—	
JECZMIEN: małopolski browarniany przemysłowy	—	—		MAKA: pszen. 70 proc. Loco Lwów	—	—	
JECZMIEN: małopolski ex 1922	—	—		MAKA: pszen. 50 proc. Loco Lwów	—	—	
OWIES: małopolski ex 1922 r.	420000	425080		MAKA: pszen. 40 proc. Loco Lwów.	—	—	
KUKURUDZA: krajowa	—	—		OTREB: pszen.	—	—	
KUKURUDZA: rumuńska stacja Śniatyn	—	—		OTREB: żytni	—	—	
ZIEMNIAKI jadalne	—	—		MAKUCHY: lniane i konopne	—	—	
FASOLA: biała	—	—		MAKUCHY: rzepakowe	—	—	
FASOLA: kolorowa	—	—		WORKI: jutowe wyrobu Stradom, Warta	—	—	
GROCH: polny	—	—		Czestochowianka 75 kg. za sztukę	—	—	
GROCH: Victoria	—	—		WORKI: nżywane dobre. za sztukę	—	—	
GROCH: 1/2 Victoria	—	—		KONICZYNA czerwona krajowa naturalna	—	—	
BOBIK:	—	—		SŁOMA prasowana	—	—	
WYKA:	—	—		SIANO wołyńskie	—	—	
MIESZANKA: pastwana w ziarnie	—	—		SIANO słodkie krajowe prasowane	—	—	
LUBIN:	—	—		LEN	—	—	
BRE CZKA:	—	—		KASZA HRECZANNA	—	—	
				KASZA JECZMIENNA	—	—	
				KAPUSTA KWASZONA	—	—	
				PECAK	—	—	

Sekretariat Giełdy.

Generalny Sekretarz Dr. Paseth.

OGŁOSZENIA.

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 84/22. Hrvć Być, syn Hrycia i Anastazji, rolnik w Jablonicy ruskiej dostał się przy upadku twierdzy Przemysł do niewoli rosyjskiej. W r. 1916 był w gubernji Grodzieńskiej w Lipkach. Tu zachorował, oddano go do lecznicy i oddał ślad za nim zaginał. Popytany Sad wzywa każdego, kto by o życiu jego miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnemu dr. Słaczce w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sad nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, uznaje go na ponowny wniosek za zmarłego, a jego małżeństwo z Anną Madej za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą węgła małżeńskiego mianuje się dra Słaczkę w Sanoku. 5613

Sąd okręgowy.
Sanok, dnia 29. maja 1923.

T. 238/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Golda Weisengrün wniosła o uznanie syna Berla Weisengrüna za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni popartych poświadczeniem Zarządu gminnego w Rudkach z 7 października 1922, wynika, że Berl Weisengrün został w roku 1915 powołany do armji austriackiej i w roku 1917, przebywał na froncie włoskim gdzie zachorował i oddany został do szpitala. Gdy od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi przeto domniemanie że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 N. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Berla Weisengrüna. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Eugeniuszowi Kamińskiemu, not. w Rudkach, wiadomości o powyższym wymienionym. — Sad tut. na ponowną prośbę po upływie 1. stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 5639

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, dnia 25 października 1922.

T. 97/24. Mikołaj Pocherilec urodzony 9. maja 1887 w Serecku powiat Skalat powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austr. opuścił swoje miejsce zamieszkania w sierpniu 1914 i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej, w przebiegu której dostał się do niewoli rosyjskiej i przebywał w Chersońskiej gubernji. Zaginiony w ciągu dwóch lat pisywał rodzinie listów do swej żony, a ostatni list pisał w roku 1916. Od tego czasu nie dał o sobie żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi do uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę żony Julji Pocherilec postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi dr. Landesowi adw. w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgła małżeńskiego wiadomości o powyższym wymienionym. Mikołaja Pocherilec wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku. 5649

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 9. kwietnia 1923.

T. 20/23/3. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia zaszłej śmierci. Iwan Budnyk syn Iwana i Ahafji urodzony 9. kwietnia 1893 w Zarubnicach powiat Zbaraż jako żołnierz armji ukraińskiej zmarł w czerwcu 1919 r. w Korolówce powiat Borszczów i został tamże pochowany co stwierdzono zaprzysiężonym zeznaniem naocznego świadka Iwana Mandzija. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Iwan Budnyk syn Iwana poniósł śmierć przeto na prośbę ojca jego Iwana Budnyka wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby w przeciągu trzech miesięcy od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” uwiadomiono Sąd o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po podjęciu dowodów Sad rozstrzygnie o wniosku. 5655

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 16. kwietnia 1923.

T. 13/23/3. Wincenty Słobodzian, urodzony 5. kwietnia 1877 w Ostapiu powiat Skalat powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austr. brał jako żołnierz udział w wojnie światowej.

Zaprzysiężonymi zeznaniami świadków Kazimierza Marcinów, Andrzeja Żalobniaka i Pawła Czerkas stwierdzonem zostało, że w maju 1915 byli razem z zaginionym w Okopach między Stryciem a Bolechowem i tam zaginiony ugodzony został pociskiem nieprzyjacielskim, wskutek czego padł na ziemię. Od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy że zachodzą wymogi do uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę żony jego Jeryny Słobodzian postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Mironowiczowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym. Wincentego Słobodziana wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku. 5650

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 9. kwietnia 1923.

T. 57/23. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Hanna Wysoczańska wniosła o uznanie męża Michała Wysoczańskiego syna Wasyla za zmarłego i zawartego z nim w dniu 14. listopada 1911 w gr. kat. cerkwi w Krywcu związku małżeńskiego za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni popartych zeznaniami świadka Stefana Matkowskiego, oraz poświadczenia urzędu gminnego z daty Matków dnia 18 lutego 1923 wynika, że Michał Wysoczański w czasie ogólnej mobilizacji w r. 1914 został powołany do wojska i przydzielony do służby w Przemysłu i że w Przemysłu w czasie jednego z wypadków z początkiem r. 1915 został raniony w nogę i przywieziony do szpitala — i gdy od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 N. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego, Michała Wysoczańskiego i zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Marjanowi Szanserowi adw. w Samborze, którego równocześnie obrońcą węgła małżeńskiego się mianuje, wiadomości o powyższym wymienionym. Sad tut. na ponowną prośbę po dniu 10. stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 5641

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, dnia 21 kwietnia 1923.

L. cz. T. 105/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Rozkrut w Koniuszkach Siemianowskich wniosł na uznanie Mikołaja Michaleckiego z Koniuszek Siemian. za zmarłego. Z zeznań wnioskodawcy i świadka Stefana Hawryliaka i Antoniego Gorki popartych poświadczeniem Zwierzchności gminnej w Koniuszkach Siemianowskich z dnia 25 czerwca 1922 wynika, że Mikołaj Michalecki został w r. 1914 wzięty jako woźnica do obozu wojska austriackiego i wysłany na front rosyjski, gdzie zachorował na czerwonkę i został oddany do szpitala w Dubiecku, zajetego następnie przez wojska rosyjskie. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi więc domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 N. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Mikołaja Michaleckiego. — Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. J. Giżowskiemu adw. w Rudkach wiadomości o powyższym wymienionym. Sad tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 5642

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, dnia 4 lipca 1923.

T. 300/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marija Szyjko wniosła o uznanie męża Mikołaja Szyjko za zmarłego i zawartego z nim w dniu 1. czerwca 1903 w gr. kat. cerkwi w Jablonce Wyżnej małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni przesłuchanych świadków Nestora Ohara, Jurka Kościów, oraz poświadczenia Zwierzchności gminnej w Jablonce Wyżnej z 30 lipca 1922 wynika, że Mikołaj Szyjko został w roku 1914 powołany do armji austriackiej, dostał się w roku 1915 po upadku Przemysła do niewoli rosyjskiej. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi przeto domniemanie że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 N. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania

za zmarłego Mikołaja Szyjko i zawartego przez niego z Mariją Danyło małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Marjanowi Szanserowi adw. w Samborze którego równocześnie mianuje się obrońcą węgła małżeńskiego wiadomości o powyższym wymienionym. Sad tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa. 5643

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, dnia 5 marca 1923.

T. 365/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna z Kuśnierzów Rybało wniosła o uznanie Mikołaja Rybała za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni świadków Wasyla Szepczaka i Michała Kureza, oraz poświadczenia Zarządu gminy w Jasienicy Solnej z 1 lutego 1923 wynika, że Mikołaj Rybało został w roku 1915 powołany do armji austriackiej i walczył na froncie włoskim gdzie na wiosnę 1916 roku miał być zabitym. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 N. 128 Dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Mikołaja Rybała. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Marjanowi Szanserowi adw. w Samborze wiadomości o powyższym wymienionym. — Sad tut. na ponowną prośbę po dniu 10. stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. 5644

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, dnia 16 lutego 1923.

T. 383/22. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna Besz wniosła o uznanie męża Iwana Besza za zmarłego i zawartego z nim w dniu 1 marca 1914 w gr. kat. cerkwi Hodwiszni małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni, przesłuchanych świadka Grzegorza Kozaka i poświadczenia Zwierzchności gminnej z daty Hodwisznia 24 stycznia 1923 okazuje się że Iwan Besz został w roku 1914, powołany do armji austriackiej, brał udział w walkach pod Lublinem, gdzie w listopadzie 1914 dostał się do niewoli rosyjskiej i wywieziony został do Gubernji Charkowskiej. W czerwcu 1916 roku zachorował i oddany został do szpitala. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi domniemanie że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 N. 128 Dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Iwana Besza i zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Marjanowi Szanserowi adw. w Samborze którego równocześnie mianuje się obrońcą węgła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym. Sad tut. na ponowną prośbę po dniu 10 stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa. 5645

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, dnia 1 marca 1923.

T. 453/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kosć Szkabara w Więckowicach wniosł na uznanie Katarzyny Szkabara i Anny Szkabara za zmarłe. Z zeznań wnioskodawcy i przesłuchanych świadków Oleksy Tkacza i Oleny Kolodij wdowy po Michale wynika że Katarzyna Szkabara licząc lat 25, zaś Anna Szkabara licząc lat 2, pomarły przez 32 lata lecz z powodu zaginięcia metryk dat ich śmierci nie może być urzędowo stwierdzona. W myśl §. 24 u. e. i ust. z 16 lutego 1893 L. 20. dzup. wdraża się postępowanie celem uznania ich za zmarłe. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Jackowskiemu w Samborze o powyższym wymienionym. Sad tut. na ponowną prośbę po dniu 1 lipca 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłe. 5646

Sąd okręgowy. Oddział V.

Sambor, dnia 24 grudnia 1921.

T. 229/23/5. Semgo Basznik, urodzony 2 września 1883 w Kozłowie powiat Tarnopol powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego do 15 pp. brał jako żołnierz udział w wojnie światowej a ostatnio w październiku 1915 w bitwie pod Rachwałówką i w bitwie tej zaginął co stwierdzono zeznaniami świadka Józefa Ryja, Michała Melnyka. — Od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy że zachodzą wymogi do uznania za zmarłego przeto wdraża się na prośbę żony jego Apolonji Basznik postępowanie celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Dr. Nussbaumowi adw. w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym. Semka Basznik wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku. 5650

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 9 kwietnia 1923.

T. 192/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Łukasza Weres urodzony 28 października 1884 w Kluwincach powiat Skalat powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego opuścił w sierpniu 1914 r. swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej, a ostatnio na froncie włoskim w roku 1918. Od czasu rozpadnięcia się Austrii brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi do uznania go za zmarłego przeto wdraża się na prośbę żony jego Wasyliny Weres postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Dr. Rappaportowi adw. w Tarnopolu którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgła małżeńskiego wiadomości o powyższym wymienionym. Łukasza Weresa, wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę po upływie roku rozstrzygnie o wniosku. 5651

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 9 kwietnia 1923.

T. 182/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Magalas urodzony 9 grudnia 1888 w Iwanówce powiat Trembowla powołany w czasie ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 do wojska austriackiego brał jako żołnierz udział w wojnie światowej w przebiegu której dostał się do niewoli rosyjskiej o czem powiadomił żonę kartką pisaną w Rosji w roku 1917. Od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi do uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę żony jego Anny Magalas postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Mironowiczowi adw. w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym. Mikołaja Magalasa wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku. 5652

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 7 maja 1923.

T. 101/23/4. Stefan Zabofotny urodzony 24 listopada 1872 w Bajkowiech zamieszkały w Berkach Wielkich powiat Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 do wojska austriackiego jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. W listopadzie 1914 zachorował nagle zaginiony a oddany do szpitala w Sanoku miał tamże umrzeć co stwierdzono zeznaniami świadka Józefa Butkowskiego i zaprzysiężonymi zeznaniami Filipa Mańkowskiego. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzą wymogi do uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę żony jego Endo-ksty Zabofotnej postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Dr. Gerstmanowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Stefana Zabofotnego wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sad tutejszy na ponowną prośbę po upływie roku rozstrzygnie o wniosku. 5653

Sąd okręgowy. Oddział V.

Tarnopol, dnia 20 czerwca 1923.

T. 51/23/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakim Kuszniur urodzony 29 sierpnia 1889 w Kupczykach powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska austriackiego do 15 pp. brał jako żołnierz udział w wojnie światowej a z końcem sierpnia 1914 r. w boju pod Podnalcami zaginął bez wieści i od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy że zachodzą wymogi do uznania go za zmarłego przeto wdraża się na prośbę żony jego Katarzyny

zynny Kuszniar postępowania celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Dr. Segalowi adw. w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego, wiadomość o powyższym wymienionym. Jakima Kuszniara, wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się, lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku. 5654

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 29 kwietnia 1923.

T. 248/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paweł Antonik, urodzony 28 sierpnia 1898 w Poznaniu Gmiej i tam przynależny wyjechał przed wybuchem wojny światowej na robotę do Prus a w jesieni r. 1915 został tamże asenterowany i odszedł na wojnę. W roku 1917 pisał do zmarłej o obecności swej matki Jewki Antonik list w którym donosił że dostał się do niewoli rosyjskiej i przebywa w Rosji, co stwierdzono zeznaniami świadków Pełski Leśków, Oleny Leśków, Pelagji Hołojad i Adama Hołojad. Od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjął należyte zachodzą wymagania do uznania go za zmarłego przeto wdraża się na prośbę Marii Bomok postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Mironowiczowi w Tarnopolu, wiadomość o powyższym wymienionym. Pawła Antonika wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku. 5659

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 9 kwietnia 1923.

T. 466/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Skraba z Sambora wniósł o uznanie Andrzeja Skrabę za zmarłego. Z zeznań wnioskodawcy i przesłuchanego świadka Adama Pasiewicza wynika, że Andrzej Skraba wracając w r. 1918 po upadku Austrii do kraju został pojmany przez Ukraińców w miejscowości Mikuliniec i miał być rozstrzelany. Zachodzi domniemanie, że faktycznie zginął, ponieważ od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Na podstawie ust. z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Andrzeja Skrabę. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi dr. Rudolfowi Jackowskiemu adw. w Samborze wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor 17. stycznia 1922. 5647

T. 54/23. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna Zinkowska wniosła o uznanie brata Józefa Marków za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni przesłuchanych świadków Marii Cehelki i Fruśki Mucyn Ryszczyszyn oraz poświadczenia Zwierzchności gminy w Koniuszkach Królewskich z 11. marca 1923 wynika, że Józef Marków został w roku 1915 powołany do armii austr. i brał udział w walkach z Rosjanami, gdzie w roku 1916 miał poległ. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi domniemanie, że nie żyje. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 N. 128. Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Józefa Marków. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi dr. Marjanowi Szanserowi adw. w Samborze wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor 20. marca 1923. 5040

T. 6/23. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Nastunia Ryszczyszyn wniosła o uznanie męża Hrynia Ryszczyszyna za zmarłego i zawartego z nim w dniu 19. lutego 1884 w gr. kat. cerkwi w Butelce wyznaj małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyni

zaprzyśięzionych świadków Dmytra Chaszczowskiego, Iwana Trybucha, oraz poświadczenia Zwierzchności gminnej w Butelce wyznaj 11. listopada 1922 wynika, że Hrynio Ryszczyszyn wyemigrował w roku 1915 z cofającą się armią rosyjską do Rosji i przebywał w gubernji Tomskiej we wsi Zarubin, gdzie zachorował i zmarł dnia 12. sierpnia 1921. Na podstawie par. 24 u. c. i par. 10, ust. z 16. marca 1883 N. 20 Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania dowodu śmierci Hrynia Ryszczyszyna. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Dr. Marjanowi Szanserowi, adw. w Samborze którego ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. stycznia 1924 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor 4. marca 1923. 5639

T. 152/23. Dyonizy Todorów Semena, urodzony 1875 Tłumaczyk powiat Kolomyja, zaginął 1918 roku na froncie włoskim. Wiadomość udzielił Sądowi lub dr. Marmoroschowi Kolomyja.

Sąd okręgowy.

Kolomyja 24. lipca 1923. 5636

T. IV. 123/20/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Nowak z Krościenka wyznaj syn Łukasza i Marianny z Ryszów, urodzony 24. sierpnia 1888 żołnierz 10 dywizji ciężkich haubic miał zaginać w maju 1915 pod Przemyślem. Wobec prawdopodobieństwa zaistnienia przesłanek ustawowego domniemania śmierci zarządza się na wniosek Katarzyny z Nowaków Filarowej i towarzyszy postępowanie celem udowodnienia śmierci Józefa Nowaka i ogłasza się wezwanie, aby Sądowi w Jasle udzielono wiadomości o zaginionym najdalej do dnia 25. grudnia 1923, po którym to dniu Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło 22. kwietnia 1923. 5635

T. 33/23/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Błaszczyszyn urodzony 25. sierpnia 1880 w Waranicach powiat Trembowla powołany w czasie ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 do wojska austriackiego do 35 p. obrony krajowej brał jako żołnierz udział w wojnie światowej a ostatnio w jesieni 1914 w bitwie pod Buskiem, co stwierdza świadek Janko Ogórek. Od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjął należyte, że zachodzą wymagania do uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę żony jego Marii Błaszczyszyn postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. dr. Bobowskiemu w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyższym wymienionym. Józefa Błaszczyszyna wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się, lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol 1. czerwca 1923. 5657

T. 86/23/3. Oleksa Palamarczuk urodzony 9. maja 1894 w Lubiankach wyższych powiat Zbaraż, zmobilizowany w roku 1918 do wojska ukraińskiego, dostał się w jesieni 1919 do niewoli polskiej. W grudniu 1919 zachorował na tyfus, wskutek czego odstawiony został do szpitala epidemicznego w Tarnopolu co stwierdzono zeznaniami Anny Palamarczuk i Michała Hewko. Gdy zatem przyjął należyte, że zachodzą wymagania do uznania go za zmarłego, przeto wdraża się na prośbę żony jego Anny Palamarczuk postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Dr. Fischerowi adw. w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Oleksę Palamarczuka wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tu-

tejszy na ponowną prośbę po upływie roku rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol 8. czerwca 1923. 5658

U. 4/23/5. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Jan Rymar urodzony 11. września 1892 w Białoskórce powiat Tarnopol powołany w czasie ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 roku do wojska austriackiego do 15 pp. brał jako żołnierz udział w wojnie światowej i został w bitwie pod Podhajcami w sierpniu 1914 r. zabity, co stwierdza naoczny świadek Michał Kteryk. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że Jan Rymar poniósł śmierć, przeto na prośbę żony jego Anny Rymar wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby w przeciągu 3 miesięcy uwiadomiono Sąd o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po przedłożeniu dowodów Sąd rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Tarnopol 23. kwietnia 1923. 5650

ROZMAITE OGWIENIENIA.

C. I. 420/23/2. Edykt. Strona powodowa Marja z Maikowskich Jurczyk z Dzieduszyce wielkich wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Iwanowi Jurczyk i tow. z Dzieduszyce wielkich o unieważnienie rozporządzenia ostatniej woli do C. I. 420/23. Audyencja do ustnego rozprawy została wznaczona na 30. sierpnia 1923 godz. 10 rano w tym sądzie sala rozpraw Nr. 16. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się dra Kalitowskiego adwokata w Strju kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Stryj 21. czerwca 1923. 5696

KONKURSY.

L. 1.692. Konkurs. Wydział powiatowy w Żółkwi ogłasza konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Kuliówce. Do posady są przywiązane: a) Pobory XII. st. służbowego urzędników państwowych, które po latach służby wzrastają do XI. wziędnie X. st. służbowego wraz ze wszystkimi dodatkami drożyznianymi, jakie obecnie są wypłacane, tudzież w przyszłości będą przyznawane urzędnikom państwowym tych stopni służbowych. b) Ryczałt na objazdy służbowe w rocznej kwocie 100.000 mp. z niewyłączonej możliwością podwyżki. c) Ryczałt na materiały pisarskie, druki, portorja rocznie 1.500 mp. d) Z posady lekarza okręgowego połączone jest prawo do emerytury w granicach postanowienia ustawy z 12. maja 1909 Dz. u. kr. Nr. 68. Warunki: 1) obywatelstwo polskie, 2) dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie polskiem, 3) nieskazitelny charakter, 4) znajomość języka polskiego, 5) praktyka przynajmniej dwu letnia w zawodzie lekarskim, 5) nieprzekraczalny 40 rok życia i zdolność fizyczna. Pierwszeństwo mają ci kandydaci, którzy wykaza się dwu letnią praktyką lekarza w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu lekarskiego lub egzaminem fizykalnym względnie służbą lekarza okręgowego. Termin wnoszenia podań należyce opłaconych w biurze Wydziału powiatowego do 30. września 1923. 5620-3

Z Wydziału powiatowego.

Komisarz rządowy: Dr. Łaszkiwicz.
Żółkiew, dnia 16. lipca 1923.

FIRM Y.

Firm. 42/23. C. II. 174. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru C. należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Drohobycz. Brzmienie firmy: Erha, Spółka naitowa z ograniczoną poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabywanie terenów naftowych i kopalni oleju skalnego lub udziałów w takichże kopalniach, eksploatawanie tychże i użytkowanie uzyskanych produktów czy to w drodze przeróbki, czy to w drodze sprzedaży, czy to wreszcie w inny sposób, finansowanie

przedsiębiorstw naftowych wszelkiego rodzaju, pośredniczenie przy tego rodzaju interesach, obejmowanie w przedsiębiorstwie, wiercenie szybów, zarząd przedsiębiorstw naftowych i wogóle prowadzenie wszelkich interesów mających związek z przemysłem naftowym. Forma spółki: Kontrakt spółki z daty Drohobycz 22. stycznia 1923. l. rep. 105024. Czas trwania spółki nieograniczony. Kapitał zakładowy wynosi 1.000.000 mk. w gotówce wpłacony. Zawiadowca zamianowany został Rudolf Hirschdorfer, przemysłowiec w Drohobyczu Zielona 18. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy Spółki przez kogokolwiek wypisanem, wydrukowanym lub wyciśniętem pieczęcią podpisu zawiadowca. Data wpisu 8. lutego 1923.

Sąd okręgowy jako handlowy, O. V.

Sambor 8. lutego 1923. 5601

Firm. 59/23. C. II. 183. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru C. należy wciągnąć co następuje: Siedziba firmy: Drohobycz. Brzmienie firmy: „Stefan Batory”, spółka naitowa z ograniczoną poręką; po niemiecku: „Stefan Batory”, Naphtagesellschaft mit beschränkter Haftung; po francusku: „Stefan Batory” societe des petroles à responsabilite limitée. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) nabywanie i pozbywanie praw wydobywania mineralów żywiczych, praw naftowych kopalni oleju skalnego, wosku ziemnego i innych mineralów żywiczych w całości lub w udziałach częściowych; b) prowadzenie kopalni oleju skalnego i innych mineralów bitumicznych; c) nabywanie i pozbywanie prawa poboru procentowo oznaczonych udziałów brutto produkcji naftowej; d) nabywanie i pozbywanie wszelkiego rodzaju przetworów ropnych, produktów rafineryjnych i innych produktów przemysłu naftowego; e) kupno, prowadzenie i pozbywanie rafinerii nafty i innych zakładów, celem przeróbki ropy w całości lub w udziałach; f) kupno i sprzedaż wszelkich artykułów technicznych w zakresie przemysłu naftowego wchodzących; g) obejmowanie przedsiębiorstw wiertniczych (wierceń akordowych); h) zawieranie i prowadzenie wszelkich interesów wchodzących w zakres przemysłu naftowego i innych gałęzi przemysłu i zarobkowania stojących w związku z przemysłem naftowym. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Kapitał zakładowy wynosi 1.500.000 mk., wpłata wynosi 750.000 mk. Zawiadowcami ustanowieni zostali: Imre Pirnitzer właściciel kopalni w Drohobyczu i Benjamin Jolles urzędnik prywatny w Drohobyczu. Forma spółki: Kontrakt spółki z daty: Drohobycz 6. lutego 1923 l. rep. 105476. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy przez kogokolwiek bądź wypisanem, wydrukowanym lub wyciśniętem pieczęcią umiesci podpis jeden zawiadowca, albo obaj zawiadowcy, wystarcza jednak podpis jednego zawiadowcy. Data wpisu 18. lutego 1923.

Sąd okręgowy jako handlowy, O. V.

Sambor 18. lutego 1923. 5603

POSTER. PIOTR PSIORZ z Posterunku Polic. Państw. Niemirow dnia 27. czerwca 1923 zgubił w gminie Międzyżym pow. Włtkowo Wielkopolska swoją legitymację osobistą Nr. 1953, znalazca zechce odesłać wymienioną legitymację do P. P. P. w Niemirowie. 5646

Dr. Brill SPECJALISTA W CHOROBY WENER. I SKÓRNYCH
Lwów, pl. Akademicki 4 od 12-1
od 3-6

Okazyjnie do sprzedania
cztery samochody „BUSINGS-FROSS“ P. H. 38 nośność kg. 4000— dwa na gumach, dwa na żelaznych kołach.

Wiadomość u Firmy: BACZES & GRÜSS ul. Legionów I. 19.

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 34.000 mp., z odnoszeniem lub pocztą miesięcznie 37.000 mp., za granicą 50.000 mp. — Redakcja czynna od g. 8 rano do 2 popoł., z wyjątkiem niedziel i świąt. — Reaktor nacz. przyjmuje od g. 1—2 popoł. — Listów niefrankowanych Kasy O. 141.690. — Rekopisów Redakcja i Administracja nie zwracają. — Konto Pocz.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY LUBARSKI. Należność pocztową opłacano przez pocztę w Polsce, Lwów, ul. Chorążczyzny 31